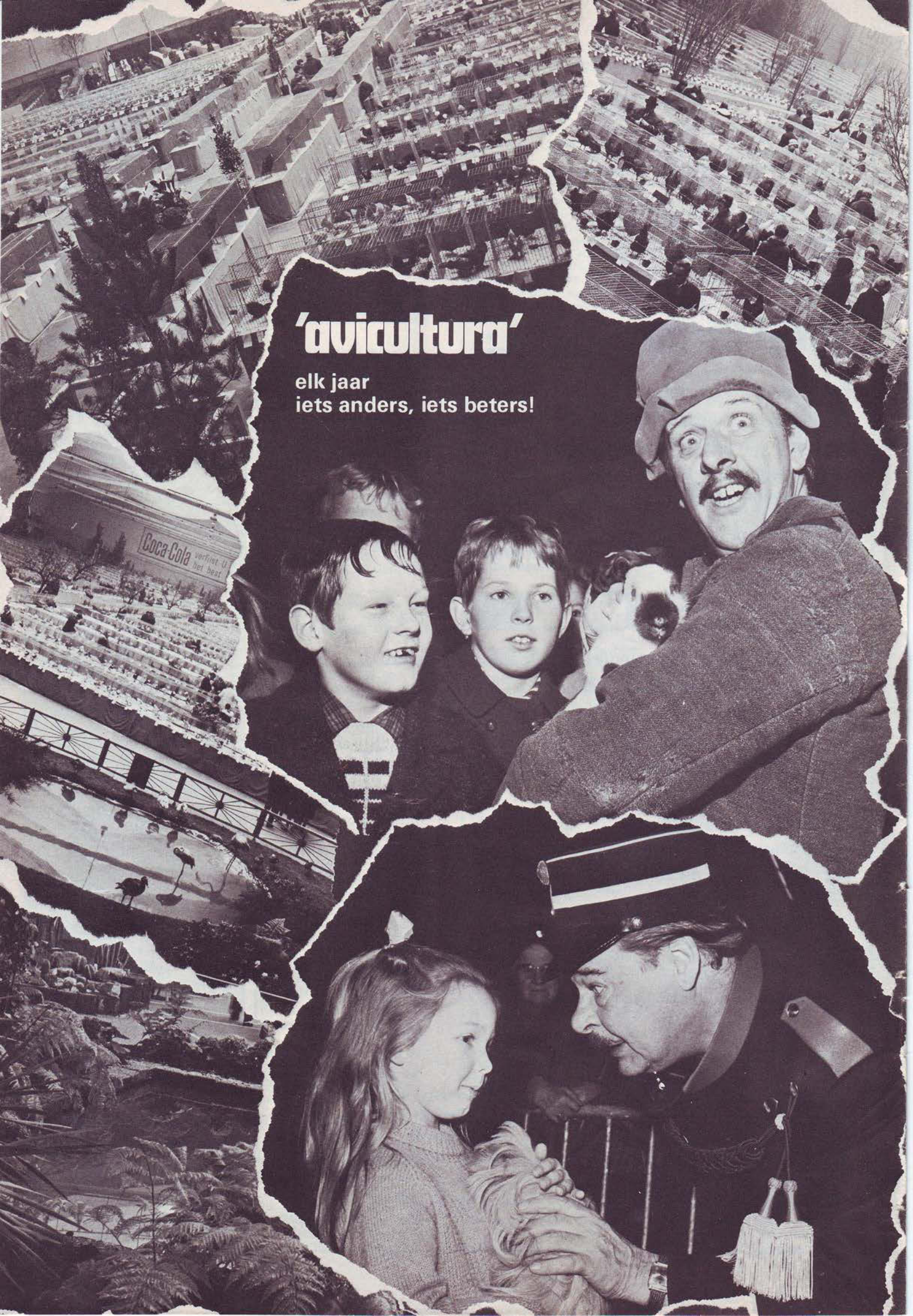
'avicultura'
elk jaar
iets anders, iets beters!
Coca-Cola

3650 duiven op „Avicultura'

Officiële opening van de tentoonstelling door H. K. H. Prinses Beatrix

Wat te verwachten viel is inderdaad waar gebleken. Op de 75ste tentoonstelling van „Avicultura" — vrijdag 14, zaterdag 15 en zondag 16 januari in de Haagse Houtrusthallen — zal een ongekend aantal sierduiven in de kooien verschijnen. Dit aantal bedraagt namelijk 3650 stuks, verreweg het hoogste, dat in Nederland ooit werd bereikt.
Uiteraard speelt het feit, dat op „Avicultura-'72" de eerste speciale Europese Sierduivenshow werd „ingebouwd" hier een belangrijke rol. Maar hoe het ook zij, aantallen als 271 Modena's, 230 Kortsnavelige Tuimelaars (waarvan alleen uit West-Duitsland circa 100 stuks), 226 Holle Kroppers, 174 Brünnerkroppers, 114 Valenciana's, 109 Hollandse Kroppers, 103 Duitse Schoonheidspostduiven, 141 Oud-Hollandse Meeuwen en 105 Vinkduiven — wij doen slechts een greep — zijn aantallen om van te watertanden.

H. K. H. Prinses Beatrix zal een koninklijke traditie voortzetten

Foto: Max Koot

Aantallen die als zodanig reeds een bijzonder felle strijd in het vooruitzicht stellen.
Ook de collectie konijnen, die „Avicultura" deze keer zal brengen, mag gezien worden, terwijl de zang- en siervogels — zang-, kleur- en structuurkanaries, tropische vogels en niet te vergeten parkieten — in groten getale naar de Hofstad komen om zich daar van hun beste kant te laten bekijken en... beluisteren.
Een speciale attractie vormen dit jaar de dwerggeitjes — een vijftig stuks — waarvan terecht wordt gezegd, dat zij ideale speelmakkertjes zijn voor onze kinderen.
„Avicultura-72" wordt op vrijdag 14 januari om 11 uur v.m. officieel door Prinses Beatrix geopend. Voor het publiek is de tentoonstelling toegankelijk op vrijdag van 12 tot 22 uur, op zaterdag van 10 tot 22 uur en op zondag van 10 tot 18 uur.

Voorzitter Giesbers neemt afscheid

„Ziel van Avicultura" was voortreffelijk organisator

Op zaterdag 14 januari 1972 — de tweede dag van de aanstaande 75ste tentoonstelling van de Koninklijke Nederlandse Vereniging „Avicultura" — bestaat er aldaar gelegenheid afscheid te nemen van de heer J. B. W. A. Giesbers als voorzitter van deze vereniging. Een afscheid wel te verstaan „uit eigen vrije wil", zonder doktersadvies of iets van dien aard.
„Waarom eigenlijk", vroeg ik toen ik onlangs in verband met zijn vertrek een gesprek met hem had. De heer Giesbers (72), uitstekend geconserveerd, beduidend ouder in jaren, althans dan men hem op het gezicht zou geven: „Heel eenvoudig. Ik vind, dat ik mijn portie bestuurswerk nu wel gehad heb. Met andere woorden, dat de tijd gekomen is, dat anderen deze taak van mij overnemen". En inderdaad, de staat van dienst, waarop de heer Giesbers kan terugzien, is alleszins de moeite waard om bekeken te worden. Veertig jaar bestuurslid van „Avicultura", waarvan eenendertig jaar voorzitter: dit betekent zoveel als een record. En bovendien nog zevenentwintig jaar president van de Europese toporganisatie voor de teelt van ras-pluimvee, -duiven en -konijnen, en van 1965 af erevoorzitter: dat is alles bij elkaar heel wat. Temeer als men bedenkt dat de heer Giesbers als directeur van Meddens NV reeds een zeer drukke werkkring heeft.
Voormannen van organisaties treft wel eens het verwijt, dat zij geen voormannen in het vak zijn, noch ooit zijn geweest. Dit verwijt nu gaat voor de heer Giesbers bepaald niet op. Als jongen al fokte en exposeerde hij konijnen en sierduiven. Aanvankelijk met weinig succes, maar later werd de schade dubbel en dwars ingehaald. Vooral met zijn Hollandse Kroppers — zijn favorieten — heeft

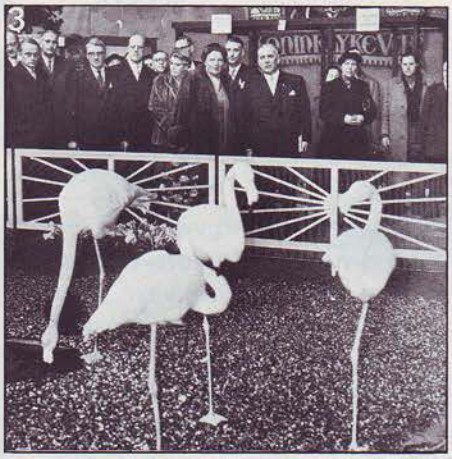

KONINKLIJKE BELANGSTELLING VOOR „AVICULTURA"

Al vele malen heeft de Kon. Ned. Ver. „Avicultura" de eer genoten op haar tentoonstellingen bezoek te ontvangen van leden van ons Koninklijk Huis. Ook deze keer zal dat weer het geval zijn als H.K.H. Prinses Beatrix de Jubileumtentoonstelling in de Houtrusthallen op vrijdagmorgen 14 januari officieel zal openen. H.M. Koningin Wilhelmina bezocht in 1935 de Gouden Jubileumshow (zie foto 1), waarbij ze over de tentoonstelling werd begeleid door de toenmalige voorzitter G. J. A. A. Baron van Heemstra. Achter hem de heer Giesbers, die toen secretaris was.

In januari '56 kwam H. M. Koningin Juliana de 60ste tentoonstelling met een bezoek vereren. Bij die gelegenheid werden haar bloemen aangeboden door Mia Giesbers, in tegenwoordigheid van pa en ma (foto 2). De Koningin liet zich toen tijdens haar rondgang over de tentoonstelling deskundig voorlichten door de heer Giesbers en zijn mede-bestuursleden (foto's 3, 4 en 5).

Foto rechtboven: Tijdens de tentoonstelling in 1934 was Z.K.H., Prins Hendrik eregast aan het diner. Rechts van de Prins (midden) Jhr Ridder van Rosenthal, burgemeester van Den Haag, en daarnaast de heer Oosthoek, penningmeester en de heer Giesbers, secretaris.

Rechtsonder: Aan het diner in 1935 t.g.v. de Gouden Show van „Avicultura" zaten o.m. aan de minister van Landbouw Dr Deckers, de minister van Economische Zaken Mr Gelissen, de minister van Buitenlandse Zaken Jhr van Karnebeek en de burgemeester van Den Haag Mr de Monchy

hij later ontelbare successen behaald. Zo werd onder de zwaarst denkbare concurrentie in de dertiger jaren onder meer de zilveren bokaal voor de beste zelfgefokte jonge Hollandse Kropper zijn deel. Twee jaar geleden heeft hij, na een onderbreking, de teelt van dit ras hervat. En niet zonder resultaat. Met een zestal jonge dieren en met enkele oudere heeft hij voor de komende tentoonstelling van „Avicultura" ingeschreven. Overigens heeft de heer Giesbers o.m. ook Wyandottes, groot en klein gefokt en niet te vergeten watervogels.

ACHTSTE VOORZITTER

In 1932 werd de nu scheidende voorzitter secretaris van „Avicultura", als opvolger van E. J. Groen, die deze functie de voorgaande vijf jaar had vervuld. Bart Wilton, de toenmalige vice-voorzitter, had Giesbers daartoe persoonlijk benaderd. En niet zonder reden ongetwijfeld. Opgevallen zal hem wellicht zijn hoe voortreffelijk de jonge Giesbers, toen nog bestuurslid van de Rotterdamse RPKV, in 1930 de excursie naar het Wereldpluimveecongres in Londen had georganiseerd. Dat hij nadien het in hem gestelde vertrouwen niet heeft beschaamd, spreekt ondermeer uit de woorden van de heer M. J. Visser, secretaris in de periode 1920-1927, die ter gelegenheid van het gouden jubileum der vereniging in 1936 ondermeer schreef: „..... onze huidige secretaris J. B. W. A. Giesbers die nu ten tweeden male met voortreffelijk zakelijk inzicht onze tentoonstelling leidt en die we nog lang voor de vereniging hopen te behouden". En u weet het inmiddels wel: deze door de heer Visser uitgesproken wens is in de navolgende jaren voor het volle pond in vervulling gegaan.

„De functie van voorzitter aanvaardde u — meen ik — in 1941, mijnheer Giesbers. Dat betekent dus, dat u goed geteld 31 jaar de voorzittershamer heeft gehanteerd. Langer, naar ik aanneem, dan een van uw voorgangers".

Giesbers: „Inderdaad. De eerste voorzitter, H. Coert vervulde de functie in 1886 en '87, de tweede, notaris W. J. M. de Bas, was bijna 25 jaar voorzitter; hij werd in 1911 opgevolgd door J. M. Vas Visser, die naar de verhalen bijzonder welbespraakt moet zijn geweest en de kunst verstond aan het tentoonstellingsdiner de buitenlandse keurmeesters, geen enkele uitgezonderd, opeenvolgend in hun eigen taal toe te spreken. De volgende voorzitter was de heel aparte grootindustrieel Bart Wilton, die de heer Hoogendijk wegens ziekte verving en als zodanig maar één jaar de hamer hanteerde, maar vele jaren als vicevoorzitter fungeerde. De reder Arie Hoogendijk (1919-1924) was eveneens een uitzonderlijk mens, in de goede zin wel te verstaan. In zijn alom vermaard hoenderpark „De Nijverheid" in Vlaardingen fokte hij niet minder dan 25 rassen. Onder Baron G. J. A. A. van Heemstra (1924-1938), oud-generaal van de huzaren, nam de vereniging een grote vlucht. Drie lustrumtentoonstellingen en het derde nationale congres werden onder zijn leiding gehouden. Zijn opvolger, E. J. van Wickevoort Crommelin (1939-1940), was slechts een korte periode beschoren. Hij was Koerier van Buitenlandse Zaken en werd in de eerste oorlogsdagen doodgeschoten."

En de volgende en tot dusver laatste voorzitter was u?"

G.: Inderdaad, de volgende was ik, goed geteld de achtste."

BUITENBEENSE ACTIVITEITEN

Dat de vereniging „Avicultura" in 1886 in het Utrechtse hotel „De liggende Os" in het leven werd geroepen en dat zij na exposities her en der, ten slotte met ingang van 1902 vaste voet in de Haagse Dierentuin kreeg, zijn feiten die — neem ik aan — inmiddels wel genoegzaam bekend zullen zijn.

Minder bekend wellicht is het feit, dat „Avicultura" zich buiten de exposities ook op ander terrein heeft bewogen. Dat waren dan vooreerst de nationale pluimveecongressen, door de vereniging georganiseerd: het eerste in 1903 in Groningen, het tweede in 1910 in de Haagse Dierentuin en het laatste in Pulchri Studio, eveneens in de Hofstad, in 1925. En een tweede buitenbeense activiteit was het organiseren van één-hen-legwedstrijden in de jaren 1925 tot '29. Bovendien werden omstreeks die jaren op de tentoonstellingen speciale klassen voor zogenaamde nuthoenders gereserveerd.

Minder bekend is wellicht eveneens, dat in feite de vereniging „Avicultura" aan het blad „Avicultura" haar naam heeft meegegeven. Aanvankelijk, d.w.z. voor het jaar 1910, gold daarbij de regel, dat leden van de vereniging het blad tegen de toen nog uiterst geringe vergoeding van de portokosten ontvingen. Later werden de condities wat minder gunstig voor de leden. Hetgeen niet wegneemt, dat in 1919 de toenmalige uitgever van het blad, de heer Van Gorcum, het erelidmaatschap van de vereniging werd aangeboden. Trouwens, ook later, toen het blad „Avicultura" inmiddels door de firma Misset in Doetinchem was overgenomen, werd deze band tussen blad en vereniging gehandhaafd. In 1932 immers werd mr. B. C. van Veen, lid der directie van Misset, tot bestuurslid van de vereniging gekozen. Een vereniging overigens, die sinds 1925, toen het derde congres werd gehouden, het predikaat „Koninklijke" mocht voeren.

SPECIALE EUROPESE SIERDUIVENSHOW

Straks, op vrijdag 14, zaterdag 15 en zondag 16 januari wordt in de Haagse Houtrusthal-

len de 75ste „Avicultura-show" gehouden. Een tentoonstelling van heel speciale allure, dank zij het feit, dat hier — onder auspiciën van de Europese organisatie, de „Entente Européenne d'Avicultura et de Cuniculture" — de eerste speciale Europese tentoonstelling van Sierduiven een plaats heeft gekregen.

Dit feit zal ex-Ententevoorzitter Giesbers ongetwijfeld deugd hebben gedaan.
Inmiddels zijn de inschrijvingen gesloten. Ik vraag hem naar het resultaat. Giesbers: „Dit resultaat is bijzonder verheugend. Totaal 3650 duiven, behorende tot 132 verschillende rassen werden ingeschreven. Een ongekend aantal voor Nederland, tot dusver nog niet bereikt. Behalve uit Nederland komen de duiven uit West-Duitsland, Frankrijk en België. Vooral Duitsland heeft zich niet onbetuigd gelaten.

Wat denkt u bijvoorbeeld van 230 Kortsnavelige Tuimelaars? Of van 271 Modena's. Niet minder verheugend is uiteraard dat Prinses Beatrix zich bereid heeft verklaard de tentoonstelling te openen. Dit gebeurt op vrijdag 14 januari om 11 uur v.m., waarna de tentoonstelling om 12 uur voor het publiek wordt geopend".

„Is dit de eerste keer, dat de „Entente" in Nederland te gast is, mijnheer Giesbers"?
G: „Neen, ook de eerste en de vijfde „Europese", in 1948 en 1955, werden in Den Haag gehouden. Deze tentoonstellingen waren echter nog gecombineerd, dus voor hoenders, duiven en konijnen tezamen. Van deze combinatie is men later afgestapt. Dit gaf te veel problemen, met name in verband met de veterinaire bepalingen, in de diverse landen vaak zeer uiteenlopend. De eerste speciale show — voor konijnen — werd in 1969 gehouden, in Stuttgart, de tweede — van duiven — is dus nu aanstaande".

PRINSES BEATRIX ZET TRADITIE VOORT

Overigens zet Prinses Beatrix met dit blijk van belangstelling als het ware een traditie voort.
En wel in die zin, dat haar moeder, toen nog Kroonprinses, in 1935 beschermvrouwe van „Avicultura" werd. Koning Willem III was destijds de eerste Beschermheer. Na zijn overlijden volgde Koningin Emma hem als beschermvrouwe op.

„Tenslotte nog een laatste vraag, mijnheer Giesbers, ik zou bijna zeggen de stereotiepe laatste vraag: Hoe ziet u de toekomst?"
G: „Avicultura" heeft vanouds de naam gehad een tentoonstelling met een geheel eigen gezellige sfeer te zijn. Als zij die sfeer weet te bewaren, maak ik mij geen zorgen. Dan zullen er altijd exposanten zijn, die niet willen verzuimen op deze tentoonstellingen te exposeren en bezoekers, die „Avicultura" zo mogelijk geen jaar missen willen. Daarom is dat bloempje hier en die versiering daar heel erg belangrijk. Zou „ons" Avicultura echter in komende jaren onverhoopt een tentoonstelling worden van alleen maar rijen kooien en daarmee uit, dan zou dit — zo zie ik het althans — het einde van deze vereniging betekenen."

W. F. GERHARDT

Man achter de schermen gaat ‚Avicultura' verlaten

De heer H. G. Hellendoorn (63), van 1967 tot '71 penningmeester van „Avicultura" en voordien tweede secretaris, is bepaald geen figuur, die in deze kwaliteiten aan de weg heeft getimmerd. En niettemin heeft deze man, die na „Avicultura-'72" zijn functie neerlegt, voor de vereniging bergen werk verzet. Ieder jaar opnieuw namelijk is hij geruime tijd voor de tentoonstelling in touw. „Dit begint al in september" vertelt hij, „en het is als regel april alvorens alle zaken, de tentoonstelling betreffende, zijn afgewikkeld".
De reden van zijn vertrek? „Het lijkt mij verstandig het eens wat kalmer aan te gaan doen, maar bovendien: ook de jongeren moeten hun kans krijgen. Er is nu eenmaal een tijd van komen en een tijd van gaan".

Evenals vele andere bestuurders was de heer Hellendoorn reeds op jeugdige leeftijd met dieren doende. Eerst waren het konijnen, later duiven, Engelse Eksters. „Ik had het geluk, dat een liefhebber van naam mij een stel uitstekende dieren afstond. Toen ik de eerste keer op een tentoonstelling uitkwam was het meteen raak, werd één van mijn dieren nl. de ereprijs voor de mooiste Ekster toegekend".

CACTUSSEN EN SCHILDEREN

Na een verblijf in het toenmalig Nederlands-Indië heeft Hellendoorn, eenmaal terug in Nederland, in latere jaren Antwerpse Baardkrielen en nog weer later — nadat de buren aanmerking hadden gemaakt op het kraaien van het „Antwerpse" haantje — watervogels, Fluweeleenden en Carolina's gehouden.
In 1947 werd de heer Hellendoorn bestuurslid van „Avicultura" en nadien, betrekkelijk kort daarop employé bij Meddens NV, waar hij nu de functie van procuratiehouder vervult. De heer Giesbers, directeur van Meddens: „Ja, toen hij bestuurslid was van „Avicultura", heb ik hem „ontdekt" voor mijn zaak".

Heeft u nog andere hobby's, mijnheer Hellendoorn?"
H.: „Ja, cactussen. Heb ik al jaren. Ik kweek ze in een speciaal kasje in mijn tuin. En verder: schilderen".

En inderdaad, als wij nog even doorgaan op dit onderwerp, blijkt de heer Hellendoorn allerminst een vreemdeling te zijn in het Jeruzalem waar de schilders schilderen. Met dat al gaat er met dit afscheid een harde en — wat zeker niet minder belangrijk is — nauwgezette werker voor de vereniging verloren. Het zal — daar zijn de betrokkenen het wel over eens — niet eenvoudig zijn voor hem een evenwaardige vervanger te vinden.

BLIK IN DE TOEKOMST

Tenslotte stel ik de heer Hellendoorn dé vraag hoe hij over de toekomst denkt, van de kleindierteelt en van de tentoonstellingen.
H.: „Op dit gebied ben ik wellicht minder optimistisch dan de heer Giesbers. Bij de moderne ontwikkelingen — de „hoogbouw" onder meer, maar ook het feit, dat de mens, al of niet per auto, „beweeglijker is dan vroeger — zijn de omstandigheden voor de kleindierenteelt in veel gevallen niet gunstiger geworden. Initiatieven tot het „inbouwen" van de zgn. „kleindiertuinen", bij stadsuitbreiding bijvoorbeeld, zijn zowel van de zijde der burgers als van die der overheid niet of nauwelijks genomen".

Evenals de heer Giesbers acht de scheidende penningmeester het nu reeds voor het tweede jaar geldende verbod tot het exposeren van hoenders funest voor de liefhebberij. Beiden heren vragen zich bovendien af of het effect van deze maatregel ten aanzien van onze export op de duur niet averechts is.

Naar het oordeel van de heer Hellendoorn ware overigens te overwegen het aantal tentoonstellingen te beperken. Drie of vier tentoonstellingen per seizoen binnen eenzelfde gemeente heeft naar zijn mening weinig zin en komt elke tentoonstelling afzonderlijk uiteraard niet ten goede. Overigens wordt het aan elkaar knopen van de touwtjes vrijwel een heksentoer nu alles duurder wordt en tegen het verhogen van het inschrijfgeld van de zijde der exposanten vaak bezwaren worden gemaakt.

W. F. GERHARDT